

Judas bliver Forræder.

Luk. 22, 3-6: „Men Satan gik ind i Judas, som kaldes Iskariot, en af de tolv. Og han gik hen og talte med Høvedsmændene og Høvedsmændene om, hvorledes han vilde forraade ham til dem. Og de blev glæde og lovede at give ham Penge. Og han lovede det, og søgte beleiligt Tid til at forraade ham til dem uden Oplobb.“

O Judas, er dette Lønnen for den Troloshed og Besgjerning, som Kristus har bevist dig? For en lumpen Sum af tretti Sølvpenge sælger du ham, som er mere værd end Himmelen og Jorden! Ve dig, denne Gjerning vil blive dig til Jorderdvælselse paa Legeme og Sjæl!

Vien af denne Judas's skæbnelige Gjerning skulde nu enhver lære, hvilken mægtig Fiende Djævelen er, som lokker og driver Menneskene til Synd, og den, som giver Synd, er af Djævelen (1 Joh. 3, 8). Derfor skal vi staa ham fast imod. Og for det andet skal vi lære, at Gjerrighed er en Rod til alt ondt. Se, hvorledes Judas lader sig saaledes besætte af den umåttelige Gjerrighedsdjævel, at han for tretti Sølvpenge forraader sin egen Herre og Messias, som er Guds Søn, og hvis Hellighed han med de andre Disciple har seet. Efterdi da den fordommelige Vengjærlighed bringer saa stor Skade, og desuden det med Synd erhvervede Guds ligger i en hullet Pengepung, saa skulde enhver kristen vogte sig for denne Lyst og daglig bede med David: „O Herre, bdi mit Hjerte til dine Vidnesbyrd og ikke til Gjerrighed!“ For det tredje skal man lære, at mange Mennesker i Verden ved Høvedsmænd og Pengegjerrighed, ved Had og Lid og andre uordentlige Sindets Mønstre bringer sig selv og andre Mennesker i allehaande Ulykke, Jammer og Glendighed, og taber Legeme og Liv, ja vel endog saa Saligheden. Thi fordi

Judas her saa, at en stor Sum Penge var gaaet tabt for ham ved Kristi Salvelse, og at han hos Kristus og ved hans Evangelium ikke kunde komme til verdslig Hæder og stor Rigdom, søgte han enhver Anledning til at komme bort fra Kristus, bevæge sig paa ham, og vinde stor Hæder, Penge og Guds hos de hvide Herter i Jerusalem. Derfor tilbyder han sig at forraade Kristus.

Dette har for den Herre Kristus været en bitter Lidelse. Men han har ogsaa givet os et Forbillede, at vi skal træde i hans Fodspor og følge ham efter og lide med Taalmodighed, naar vi har gjort Menneskene alt godt, og derefter bliver forraadet og solgte og bragt i Jammer og nød af dem. Rikselæreren Kriostomus, hvis Navn betyder Gudmund, havde til sin Hjælp en Diakon ved Navn Severianus, et hyttelst, sladderagtigt Menneske, som han undersiden lod prædike for sig, og hvem han beviste alt godt ved Keiser Arkadius's Hof. Men senere udretter Keiserinde Eudoria ved denne gruelige Hykler saa meget, at Kriostomus blev drevet i Landflygtighed, hvor da denne hellige Mand døde i Glendighed et Aar efter Arkadius's Død.

Men se her ogsaa, hvorledes den Herre Kristus er den rette Josef, som sælges af sine egne Brødre, ligesom allerede Profeten Sakarias har spaaet Kap. 11, 12, 13: „Og jeg sagde til dem: Er det godt i eders Sine, saa giver jeg mig min Løn, men hvis ikke, saa lader det være! Og de afsøiede min Løn, tretti Sølvpenge. Og Herren sagde til mig: Kast dem hen til Pottemageren, den hellige Prid, som jeg er optet værd af dem. Og jeg tog de tretti Sølvpenge, og kastede dem hen i Herrens Hus til Pottemageren“. Kristus sælges og forraades for vor Synds Skyld. Det koster jo meget at frelse vor Sjæl; thi Guds egen Søn er selv Løsepengene; og dog er han kun optet værd tretti Sølvpen-

ge. Men saaledes er det besluttet af Gud, at den, som intet gjælder for Verden, skal gjælde saare meget for sin himmelske Fader, og at hans Død skal være en fuldgod Betaling for Menneskenes Synder.

O Herre Jesus Kristus, du, som er det rette Paaskelam, udførelt og sendt af din himmelske Fader, og solgt og forraadt til din Lidelse for vor Synd, giv os, at vi af Hjertet maa tro dette og altid ledses og ved dit Ofsjer. Giv ogsaa Naade til, at vi vogter os baade for sataniske Naad og for Judas's Gjerrighed og Forhadelse, og at vi her i denne Verden saaledes kan holde Paaskelam med dig og nyde godt af dit Bord, at vi ogsaa endelig i Himmelen maa kunne fejre den salige Nadver, og saa Del i Kammet's evige Brudstykke! Det giv du os, du, som lever og regjerer med Faderen og den Helligaand i Evighed! Amen. (Kt.)

Tænk efter og vær snar til at handle.

Kirkens største og helligste Opgave er at missionære. For os som lever i Pacific Distrikt er det her en Gjen af Missionsarbejdet, som vi paa vort Udviklingsstadium maa omsætte med særdeles Hæderlighed, hvis vor Nutid og Fremtids Rikke tilværelsesvis skal kunne løse sin Opgave. Denne Gjen af Missionsgjerningen er Zudremissionen. Drivt vi nu et kraftigt Zudremissionsarbejde, saa gaar vi en lys Fremtid imøde. Men lader vi nu „den beleilige Tid“ glide fra os, vil vi forkrøble vort Fremtids Arbejde og gaa Glip af den Velsignelse, som Gud vil krone sine tro Arbejdere med. Derfor Brødre, vær nu snare til at fuldbyrde, hvad Menighedernes Præster og Representanter besluttede ved vort Synodemøde i Ellwana sidste Sommer. Arbejd en Komite paa flere Personer i hver Menighed, saa Arbejdet kan udføres hurtig

ligt og se til at faa en Sum svarende til en Dollar (\$1.00) for hvert konfirmeret Medlem. Vi maa have en saadan Sum, ellers vil vi ved Regnskabsaarets Udlob ikke Væl være i en Underbalance paa 1500-2000 Dollars. En saadan Ulykke vil I sikkerlig afvende.

Lad nu eders Verebovillighed vise sig deri, at I handler hurtigt. Vore Missionærer har viselig ret til at vente, at de skal faa den Løn de er lovet. Det kniber haardt nok for dem alligevel; thi de idunes daarlige end nogen Daglønner nu for Tiden og har mange Udgifter, som den almindelige Arbejder ikke har.

Da denne Sag ikke taaler Forhaling, bedes enhver for Guds Riges Sag interesseret at skynde paa, saa Zudsamlingen kan begynde straks efter hele Luken. I Missionspræster maa nu ogsaa med Alvor lægge Sagen frem paa eders Arbejdsfelter. Saa Mand eller Kvinder til at hjælpe eder paa alle Steder, hvor I missionærer.

Det gjælder for os alle at bede og arbejde, ellers vil den aabne Dør, som Gud har givet os, meget snart lukkes.

Paa Missionskomiteens Vegne,
L. G. Jøse.

Til Præsterne i Pacific Distrikt.

Der er endnu kun faa Parochial-Rapporter indsendte til mig for det forløbne Aar.

Send dem nu ind med det allerførste.
L. G. Jøse.

— Bedre at være frendselss end venlids.

Smaa Børn træder Moderen paa Fødder, store paa Hjertet.

Ved at sige: „Ladet de smaa Børn komme til mig“, indviede Jesus Hjemmet til en Kirke og Forældrene til sine Præster.
(Stalter.)

Er der noget Mellemled mellem levende Tro og Bantro?

Denne Hefter holdtes ved Kredsmødet i Silverton, Ore., af -k og indledes efter Opfordring.

Hjerte Forsamling!

Det Spørgsmaal, som er opstillet til Besvarelse, er: Er der noget Mellemled mellem levende Tro og Bantro? Paa samme Tid, som vor Salighed ikke afhænger af dette Spørgsmaals Besvarelse, saa er det dog ikke uden Betydning. Det Spørgsmaal, som er af uhyre Værdi og som paa sin rigtige Besvarelse enhver Salighed afhænger, er, at enhver spørger sig selv: Er jeg i Besiddelse af den sande Tro, uden hvilken det ikke er muligt at behage Gud? Sid enhver, som her er tilstede, kunde give et godt Svar paa dette Spørgsmaal.

Spørgsmaalet er, om der er noget Mellemled mellem levende Tro og Bantro. Dette Spørgsmaal kunde jeg besvare ved at stille et andet Spørgsmaal: Er der noget Mellemled mellem et levende Menneske og et dødt Menneske? Men det vilde ikke blive til stor Opbyggelse at afværdige Sagen paa den Maade. Og eftersom jeg forstaaer disse Mænders Maal, saa er det fulles Opbyggelse og Veldrøvelse. I den Besvarelsen af dette Spørgsmaal skal vi ikke besætte os med nogen kold Diskussion, men holde os til simple Realiteters Sandheder.

I Den levende Tro.

Det første Spørgsmaal, vi bør saa besvare, er: Hvad er den levende Tro? Paa dette Spørgsmaal har vi først at svare: Troen er en bodfærdig Sjæls Tilflugt til Guds Naade i Kristi Fortjeneste, som begjærlig antages, tilgives og bygges paa med fortrolig Tillid.

I Troen er en bodfærdig Sjæls Tillid til Guds Naade i Kristi Fortjeneste. Et Tilflugtssted, er et Sted, naar man har den for sig i Uveir eller for at skjule sig for Fienden. Saalænge det er godt Veir og saa længe man ikke frygter nogen Fiende, vil man ikke søge noget Tilflugtssted. Men naar Fjenden retter sig mod Naaden, naar Uveiret bryder løs og Fienden viser sig; naar Guds Vredes Torden høres i den hellige, og man bliver opmærksom paa de store Fiender: Djævelen, Verden og Sjælet, der med for-

enue Kraft vil gjøre en til Slave og føre ham i evig Fortabelse, da vil man se, at man trænger et Tilflugtssted. Dette Tilflugtssted er Guds Naade i Kristi Fortjeneste. Men dette Tilflugtssted er skjult for mange. Verden skjæmmer det ikke. Men det er klart, at skal man kunne ty hen til dette Tilflugtssted, saa maa man kende det. Derfor hører til en levende Tro som det første Stykke det, at man har en levende Kundskab om Gud og hans Vilje. "Dette er det evige Liv, at de kende dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus." Til en saadan levende Kundskab kommer man ved Guds Ords Hørlig og Vedtagning, hvorved den Hellskaand viker; borttager Viljens Gjenstridighed og slaber Troen i Menneskets Hjerte. "Hvorledes skulde de paakalde den, paa hvem de ikke have troet? Men hvorledes skulde de tro paa den, om hvem de ikke have hørt? Men hvorledes skulde de høre, uden der er nogen, som prædiker? Altsaa kommer Troen deraf, at man hører, men at man hører, sker ved Guds Ord."

Troen antager Guds Naade.

1. Den levende Tro antager med Begjærlighed Guds Naade i Kristi Fortjeneste, tilfalder alt, hvad Gud har gjort til vor Frelse, og samtykker i alt Guds Naad til vor Salighed. "Troen er en Bestandighed i det, som haabes, og en fast Overbevisning om det, som ikke sees." Derfor hører til den levende Tro, som det andet Stykke, et levende Håb eller Samtykke; at man er fuldt enige med sig selv om, at alt, hvad Gud har gjort til vor Frelse, er vel gjort, og at dette Guds Frelsesraad er en Frugt af Guds Kjærlighed til os. "Saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn den enbaarne, at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv." Dette kommer ogsaa, at man samtykker i alt Guds Naad til Salighed, retter sig derefter og ikke forligner at danne sig en egen Del ved at oprette en egen Kjærlighed.

Troen tilegner sig Guds Naade.

2. Den levende Tro tilegner sig Guds Naade i Kristi Fortjeneste, saa den troende kan sige: Gud er mig naadig for Kristi Skyld. Jesus Kristus har gjenløst mig arme, fortabte og fordoimte Menneske, han har leet mig fra Synd, Død og Satans Rige. Paa Grund af denne levende

Tillegnelse af Guds Naade i Kristus kan den troende hjemme med Apostelen: "Hvo vil anklage Guds udvalgte? Gud er den, som retfærdiggjører. Hvo er den, som fordømmer? Kristus er den, som er død, ja meget mere, som og er opreist, som er ved Guds højre Haand, som og træder frem for os." Men ikke alle troende er saa selvsindige; der er mange, hvis Tro er meget svag og skrøbelig, saa den ide nemt tilegner sig Guds Naade, men har dog en hjertelig Vængsel derefter. Deter saadanne, som siger: "Jeg tror, Herre! Hjælp min Bantro!" Hvor godt er det ikke for os at vide, at Gud ikke fordreer et bestemt Maal af Tro og siger, at vor Tro maa være saa eller saa stærk, men blot: Hvo, som tror, skal ikke fortabes, men have et evigt Liv. Derfor hører til den levende Tro, som det tredje Stykke, en levende Tillegnelse af Guds Naade i Kristus, enten den viser sig i en brændende Vængsel efter Kristus eller i en fast Forsikring om Naaden. Denne Tro, enten den er stærk eller svag, vil, fordi den er levende, vise sig i gode Gjerninger, som viser sig i Vængsel efter Naaden, Hæd til Synderen, Kjærlighed til Gud og Næsten. Selv den svageste Vængsel efter Guds Naade er Gud velbehagelig og frembringer Gud velbehagelige Livsgrønter. Og det vil ikke sønderbryde det knækkede Rør og ei udslukke den røgende Lønde. "Salige ere de fattige i Aanden, thi Himmerges Rige er deres. Salige ere de, som hungret og tørst efter Kjærlighed, thi de skulde mættes." Frugten af den levende Tro er evigt Liv og Salighed. Denne give alle Profeterne det Vidnesbyrd, at hver den, som tror paa ham, skal saa Syndernes Fortabelse ved hans Naad." Og hvor Syndernes Fortabelse er, der er ogsaa Liv og Salighed; thi Liv og Salighed følger af Fortændighed med Syndernes Fortabelse. "Hvo, som tror paa Sønnen, har et evigt Liv. Hvo, som bliver bestandig i en saadan Tro indtil Enden, skal blive salig; thi Jesus siger: "Hver tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livets Krone."

II Bantro.

Hvad er Bantro? Bantro er et mere omfattende Begreb end død Tro, og det er vel af den Grund, at det er benyttet i det opstillede Spørgsmaal for den døde Tro, som vel nærmest vilde være Modparten til levende

Tro. Om den døde Tro siger vor Barabardom, at den er en falsk Indbildning, som de ubodfærdige gjøre sig selv om at saa Naade, endskjønt de ikke vilde omvende sig. "Lige som Legemet er dødt uden Aand, saa er Troen død uden Gjerning." Bantro er Troens Modpartning, saa naar vi har hørt, hvad Troen er, saa ved vi ogsaa hvad Bantro er. Der kan være forskjellige Grader i Bantroen, som det er i Troen. Men ligesom Frugten af endog den svageste Tro er evigt Liv og Salighed, saaledes er Frugten af den fineste eller mindste Bantro evig Død og Fordømmelse. "Hvo, som ikke tror, er allerede dømt; thi han har ikke troet paa Guds enbaarne Søn Naad."

Fortsættes paa 4de Side.

PORTSMOUTH HOTEL & CAFE 516 So. Hill St. Ligeoverfor Central Park Los Angeles, Cal. P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at Hotel Alger Opposite N. P. Depot Reasonable Rates Transients a Specialty Free bath.

Hann's Studio Artistic Photographs J. B. HANN, 205 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk Apothek. Alle skandinaviske Mediciner beholdes. Henry Engberg Graduate fra Kjøbenhavn Universitet Cor. Elk & Holly. BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co 205 Holly St., (Clover Blk). Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros. Juvelere og Optikere. Fine arbejdsstykke af u- fremværende Optikere til. - Handler med de fineste, nye, gamle og Salvaare. Uge 119-121-123. 113 West Holly St., Bellingham, Wn.

Hævnad naar for Fald.

For Napoleon den store foretog si Krigstog til Rusland, hvilket havde et saa ustykkeligt Udfald, søgte han at vinde nogle af de fornemste Damer i Paris, hvorefter han vilde vinde ved denne Krig, og hvor let det vilde se. Men en af dem rykkede betænkelig paa Hovedet og sagde: „Reiser, Drenge! I spaar, men Gud raar.“ „Jævel, jeg spaar, og jeg raar ogsaa.“ Svarede Reiseren høit.

Nogle Maanedet efter sluttedes Napoleons Ulykkesferne. Tre Maat senere sluttedes hans Magt fuldstændig paa Slagmarken ved Waterloo. Hans Neger blev delt, delt mellem hans Jænder, og han selv blev som fange ført til Len St. Helena langt ude i det store Verdenshav, hvor han døde (1821), forladt saagodt som af alle.

Som et Billede paa Forandringens af den jordiske Herlighed kan ogsaa følgende tilføies: En rejsende besøgte for nogle Aar siden den berømte Notre Dame Kirke i Paris. Mandt mange illedevarende bemærkede han særlig en gammel forfærdt Dame. Hun sad alene henne i en Krog, og syntes dybt nedbøjet af Sorg. Et øjeblik blødte hendes Ansigt og et Par grøn Løkker faldt frem fra Siden. Hun stødte sig paa en sort Stof med Elfebens Aap.

Jungen gav sigt paa hende eller syntes at hende hende, og alligevel var hun ingen anden end den tidligere Keiserinde Eugenie. Hvor ofte havde man ikke set hende i sin straalende Dragt ved Siden af sin Gemal, Napoleon den tredje, høre hen ad Loulevarden, smilende og hilsende til det jublende Folk! Men nu sad hun der ensom og sorglængt. Denne Kirke, hvori hun nu befandt sig tvøkket af Sorg og Smerte, havde tidligere været Vidne til hendes første Triumfer. Der blev hun viet til Napoleon. Hvilken Lykke syntes ikke at ligge foran hende, da hun stod der i sin Silke dragt og med den straalende Krone om sin Pande! Erkebiskopen af Paris forærede hende omgivet af 14 Biskoper og Frankrigs fornemste Mand og alle de udenlandske Gesandter. Udenfor paradere de Tropperne, og Armeernes Salut bedævede som en Torbø.

Tre Maat derefter blev den kejserlige Prins død, mens der udfoldedes en,

en muligt endda videre Prøgt og Glans. Men om ikke længe begyndte denne Herlighed at blegne. Fra Marts 1870 rammedes hun af det ene tunge Slag efter det andet. Reiseren førtes som Krigsfange til Tyskland, afhøret og dødt i Landflygtighed. Hendes eneste Søn døde under Krigen i Afrika for en Juleaftenes Tid, og siden kom hun for hende en Entes ensomme Liv, omringet af Savn og blide Minder.

Pacific Districts Prefers.

- Haber, C. S., Parland, Wash. Borge, C.
- 1016 Gladstone St. Bellingham, Wn.
- Brevitt, G. J., Chinook, Wash.
- Hiltan, J., Box 175, Nodford, Wash.
- Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Bjerke, A. O., 19. og Donovan Sts., Bellingham, Wash.
- Blicher P., Bothell, Wash.
- Christensen, M. A., 125 State St., Ballard, Wash.
- Garhen, B. H. M., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.
- Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel.: Main 5323. S. Tacoma, Wash.
- Øger, Olaf, 922 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
- Johs, L. C., 2350 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, D., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
- Dagoe, C., 425 E. 10. St., Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
- Hustvedt, S. B., 927-34 St., Oakland, Cal.
- Gartland, B., Tel.: State 64, Portland, Wash.
- Hellefson, C. E., Genesee, Idaho.
- Golden, C. W., W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
- Grindahl, O. E., 2320 Broadway, Everett
- Ingebrigtson, J. Jir, Wash.
- Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
- Larson, W. H., Livermore, Cal.
- Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
- Norgaard, G. S., So. 172 Division Ave., Spokane.
- Ordal, O. J., 1616 Gladstone St., Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.
- Rebergen, H., 1009 Nilpas St., Santa Barbara, Cal.
- Prens, Ove J. S., 1701 So. J. St., Tel.: Blad 8542, Tacoma, Wash.
- Smith, G. H., Tel.: Main 4428 1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
- Stansbøl C. Jern Hill, Wash.
- Strenson, G. W., Box 4, Newman, Cal.

ENGER & JESDAHL

Stådeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

Kontor Telefon Resident Telefon
Ballard 956 Ballard 959

Dr. W. T. CHRISTENSEN
Norsk Læge og Kirurg
238 Ballard Ave., Ballard, Wash.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Efterm.
Søndage, 9-10 Form.

FAWSETT BROS.

... Manufacturers of and Dealers in ...
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Box
Supplies.
BELLINGHAM, - WASHINGTON.

Dylog fra Lutter Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses
Linier

VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma - - - Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags - saasom HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc. Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes. Post-Ordres ekspederes pr. omgaaende. Adresse: **Hirsch Pharmacy Co.,** 1435 1ste Ave. Hj. Pike St., SEATTLE. - - - Wash.

MORSE HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.
BELLINGHAM, - WASH.

LUCAS PURE PAINTS.
SELBY PURE WHITE LEAD.
MIDLAND PURE LINSEED OIL
Doors Windows Glass
Builders Hardware
MILL SUPPLIES.

Se paa den lyse røde LaP.

Dr. Louis S. Schretter
norsk Læge og Kirurg.
Resortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Efter
Søndag:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, - - - 1705

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

GAGE DODSON CO.

Sælger
paatilbedige Ståber for Blånd til en sa
fornne Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

UNIVERSITY MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-SUPPLIES
OF
All Kinds
Vaughan & Morrill Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy
Scandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES.
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow House Furnishing Company.
Complete udvalg af
Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE.
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

"Pacific Herald."

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Presbiterianerne for Pacific District af den Nordre Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Reaktionen indsendes til Pastor O. J. Urdal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. O. Vens, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor S. M. Ternager.

Være adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil være hørt.

Bladet koster

for Karet.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Er der noget Mellemled mellem troende Tro og Vantro?

Fortsat fra 2den Side.

Den grove Vantro.

1. Den grove Vantro forkaster uden videre Troen paa den teenige Gud og hans Nabenbarelse. Det er de, som raadslaar sammen imod Herren og imod hans Salvede og siger: "Ladet os jønderrive deres Baaud og kaste deres Hieb fra os." Det Baaud og Hieb, som de vil jønderrive og kaste fra sig, er Guds Ord. Det er den Klasse af Mennesker, som siger: Lad os øde og drilke og være glade, thi imorgen dør vi. Det er ikke vanstædigt at vide, hvilken Herre disse hjerer.

Vantro og falsk Tro.

2. Vanstelligere er det desimod ofte at kunne kjelne mellem Vantro og falsk Tro, disse to Klasser ligger ofte sammen. Naar vi finder endel Mennesker, der pryder sig med det kristne Navn, medens de fornægter ham, hvis Navn de vil bære, — som Unitarier og andre, som nægter Kristi Gudsdom og hans stedfortrædende Lydighed og Lidelse, — saa kan vi ikke andet end at klassificere dem med de Vantro; thi de forkaster jo Kristendommens Hovedsandheder. Ved sin Fornægtelse af Kristus udelukker de sig selv fra den kristne Kirke, hvis Gær-

skende det er at bekjende Kristus. Andetledes stiller Sagen sig, naar vi gaar til Kirkesamfund, som vi ikke kan fratjende det kristne Navn, fordi de holder fast ved den store Sandhed, at Jesus er Kristus, Guds Søn, der kom til Verden for ved sin Lydighed, Lidelse og Død at gjøre Syndere salige, og at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige Liv; men som alligevel lærer falsk i mange Stykker. Her kan to tro det samme, og alligevel kan den ene Tro være Vantro og den anden falsk Tro. For Eksempel: Den ene ved meget vel, at Jesus sagde, da han indviede den hellige Nadver: "Dette er mit Legeme", og "Dette er mit Blod", men alligevel vil han ikke tro det; men han bortforklarer Kristi klare Ord, fordi det ikke stemmer med hans Fornægtelse; dette er anden Vantro. En anden kan tro netop det samme, men fordi han i Enfoldighed har antaget andres Forklaring uden videre at overveje det, har aldrig hørt det rigtig forkloret, er derfor lig Jøraels Børn, der fulgte Absalon uden at vide noget om Sagen; dette maa vi nærmest kalde en falsk Tro. Saadanne kan holde sig til Kristendommens Hovedsandheder og glæde sig derved, men paa Grund af liden Erkendelse har de illegnet sig den falske Være i mange vigtige Stykker, som de falsktroende Samfund holder, som de staar i Forbindelse med. Naar saadanne bliver overbeviste om, at deres Vær ikke er i Overensstemmelse med Guds Ord, men alligevel holder fast ved den, da bliver deres falske Tro til Vantro.

Indes overalt.

3. Men vi behøver ikke at gaa langt for at lede efter Vantro. Den findes nok alle Steder. Ja, endog saa i Guds egen Menighed kan den findes, thi det er ikke et saa stort Jønderrive derfor i dette Land, hvor Guds Kirke har saa store Kampen at jøde, som i Lande, hvor Staten tager sig af den. Naar jeg her taler om Vantro, saa mener jeg ikke den Anfægtelse, som ofte kan findes hos svagtroende, men om Vantroen som den findes hos Mennesker, der mangler den mindste Gaaft af Tro. Til disse maa ogsaa den døde Tro regnes. Et Menneske kan kjende hele Guds Naad til Salighed og holde dem for sande og alligevel mangle den sande saliggjørende Tro. En saadan historisk Kundskabs Tro erholdes ved menneskelig Jid;

medens den sande Tro virker af den Helligaand. Det er denne historiske Kundskabs Tro, som kaldes død Tro, men en død Tro er ingen Tro, og hvor der ikke er Tro, der er det Vantro. Vi skal altsaa lætte den døde Tro i Klasse med Vantro. Med et Ord: Med Vantro forstaar vi saadanne Mennesker, som ikke har nogen Brug for Guds Naade i Kristi Fortjeneste, men som er sig selv nok. De vantroendes Lod er evig Fortabelse. "Hvo, som ikke tror et allerede dømt, thi han har ikke troet paa Guds enduarne Sønns Navn."

III.

Er der et Mellemled?

Er der noget Mellemled mellem levende Tro og Vantro. Dette er altsaa det egentlige Spørgsmaal, som er opstillet til Vejvarelse. Jeg forstaa Spørgsmaalet lig: Findes der noget Menneske paa Jorden, som hverken er troende eller vantro? Det er et Spørgsmaal i vor Vaenelørdom, som ofte har været Gjenstand for Misforstaaelse, det er: "Oven kan bede paa en Gud velbehagelig Naade?" Svaret lyder: "De, som enten er omvendte eller paa Omvendelsens Vej." Her siger man, er det klart, at det maa være en Mellemtilstand, her taler om de omvendte, det er de troende, og de, som er paa Omvendelsens Vej, de er ikke komme saa langt endnu, at de er omvendte og troende, men de kan heller ikke høre til de Vantro; thi da kunde de ikke bede paa en Gud velbehagelig Naade. Ved første Sigt kan det se ud, som om det skulde være Meningen af Ordene. Jeg husker endnu godt, hvorledes en, der skulde være etværdig, og etværdig stik til at forklare Guds Ord i Forsamlingerne, forklarede disse Ord hjemme i Norge, da jeg var liden. Han formanede alle til Omvendelse, her de, som var paa Omvendelsens Vej; thi, hvor stråkeligt vilde det ikke være, dersom de skulde d i denne Tilstand. De kunde ikke blive salige, fordi de endnu ikke var omvendte, de kunde heller ikke komme til Helvede, fordi de ikke var vantro længere. Sjælen vilde hve om fra Sted til Sted uden at blive indladt paa noget Sted, og det ansaa han for endnu frygteligere end at komme til Helvede. Gode denne Vland harv Skjævdelen at ty til, saa havde han været hjulpen. — Men selv om Pontoppidan skulde have en saadan Mening, som man vil lægge

i hans Ord, saa bør vi huske, at han ikke var uretbar, og at vi bør foretrække Guds Ord for Menneskers Ord. Med dem, som er paa Omvendelsens Vej; mener dem, som vandrer paa den Vej, som de omvendte vandrer paa, at dette ogsaa er Pontoppidan Mening, ser vi af det Hiebsted, som han anfører for at bevise Sandheden af sine Ord: "Vi vide, at Gud ikke høre Syndere, men dersom nogen er gudfrygtig og gjør hans Vilje, den hører han". Jøst siger han, at Gud har Behag i deres Søn, som er paa Omvendelsens Vej, og saa anfører han et Hiebsted, som viser, at Gud ikke hører Syndere, men de Gudfrygtige, som gjør Guds Vilje. Med dem der er paa Omvendelsens Vej mener altsaa saadanne, som er gudfrygtige og gjør Guds Vilje. Men nu ved vi, at det kan ingen uden de omvendte, troende Guds Børn; thi, uden Tro er det umuligt at behage Gud". De der er paa Omvendelsens Vej og behager Gud med sine Vænder, maa altsaa være troende Mennesker. — Om de vantro hedder det, at de er døde i Overtrædelse og Synd; om de troende, at de er levende med Gud. Dette Billede er taget fra Menneskets legemlige Tilstand. Ligeaa vist, som et Menneske i legemlig Henseende er enten levende eller død, saaledes ogsaa i aandelig Henseende. Vi har allerede hørt, at endogaa den svageste Længsel efter Guds Naade er Tro og som saadan virker af den Helligaand. Skulde der være noget Mellemled mellem Tro og Vantro, saa maatte det søges forud for den svageste Længsel Tro; men det, som gaar forud for det svageste Liv er ikke andet end Død. Det er dem, som taler om en vask Person, som en der hverken skulde være troende eller vantro, men et Mellemled mellem Tro og Vantro. I den hellige Skrift finder vi ikke noget saadant Mellemled. De vantro kaldes døde og levende, de troende vaagne og levende. Naar det i Skriften hedder: "Vaagn op du, som sover og hat op fra de døde og Kristus i al lyse for dig", saa er den der vaagner op, — altsaa vask, — ikke længere søvende, og den, der staar op fra de døde, ikke længere død, men levende og vaagen. Men det er ikke dermed sagt, at han med det samme er kommen til saadan Klarhed i Selkendelsen og saadan Kærlighed i Troen, som videre komme kristne er. Han trænger — som vi forresten alle gjør, —

daglig at bede om den Helligaands Oplysning og Beskyttelse i Troen.

Troens og Vantroens Frugter.

Naar det hedder „Ilden Tro er det umuligt at behage Gud“, og „At det som ikke stier af Tro, er Sund“, saa er disse saa tydelige og klare Ord, at enhver vil kunne forstaa, at alt, som stier ved og gjøres af andre end de troende, er Synd i Guds Øine, og man derfor være frugten af Vantroen. De Gjerninger, selv de simpleste, som en troende gjør, er velbehagelig i Guds Øine, fordi de er gjorte i Tro. Altsaa, Troens Frugter er Gud velbehagelige, Vantroens Frugter er Gud uvelbehagelige; men hvorledes skulde de Frugter være i Guds Øine, som hverken er af Tro eller Vantro? Den hellige Skrift ved intet derom. Meget mere finder vi, at Jesus siger: „Hvo, som tror paa mig, dømmes ikke, men hvo, som ikke tror, er allerede dømt; thi han har ikke troet paa Guds enbaarne Søns Navn“. Og: „Hvo, som ikke er med mig, er imod mig, hvo, som ikke sætter med mig, adspredes“. „Den, som tror dømmes ikke, men den, som ikke tror, er allerede dømt“; hvorledes er det da med den, som hverken er troende eller vantro? Guds Ord ved intet om saadanne. Vi ved, at Døden ofte kan komme uforvarende over en og kalde ham bort fra dette Liv, og som Træet falder, saa skal det ligge. Om den troende ved vi, at han ved Døden gaar ind til det evige Liv og Salighed; om den vantro ved vi, at han ved Døden styrter i evig Fortabelse; men hvor skal der blive af dem, som hverken er troende eller vantro? Bibelen ved ikke om nogen Plads for saadanne. De, som har opdykket et Mellemled mellem Tro og Vantro, faar ty til Statistikernes opdykkede Skærmbild for at finde Plads for de Mennesker, som dør i en saadan Mellemtilstand.

Svar paa Spørgsmaalet.

Vort Svar paa det opstillede Spørgsmaal: „Er der noget Mellemled mellem levende Tro og Vantro?“ vil blive et ret og ret, Nei. Det hænder ofte, at en svag troende bliver bragt i Afvejelse, saa han ikke ved, hvor han hører hjemme. Vilde man sætte ham i Kløse med de vantro, saa vilde han fortrakkes; men han hører ikke han kan regnes blandt de troende, der er saa meget, som sættes ham, han ser

endnu mere paa sig selv, end paa hvad Kristus har gjort for ham; men blev han spurgt, om han ikke ønskede at blive delagtig i Guds Naade i Kristus, saa vilde han svare et hjertens Ja. — Jeg kan ikke mig, at det er fra saadanne svage men oprigtige Sjæle, at den Tanke er fremkommen, at det maa være et Mellemled. Men saadanne er i Besiddelse af en sand og oprigtig Tro, som Gud er tilfreds med trods dens Svaghed; thi: „Salige er de fattige i Aanden, thi Himmertiges Rige er deres. Salige er de, som hungret og tørstet efter Retfærdighed, thi de skulle mættes“. — Enhver, som her er tilstede i Dag, hører til en af disse Kløser: Troende eller vantro. Det Spørgsmaal, som derfor er af langt større Vigtighed end det opstillede er: som jeg antydede i Indledningen, at enhver spidger sig selv. Til hvilken Kløse hører jeg? Er jeg en troende eller vantro. Paa dette Spørgsmaal rettes Besvarelse afhænger vort evige Ve eller Vel. Lad ingen udjatte Tiden for dette Spørgsmaals Besvarelse. „Forhaling bdr ej ste i saadant vigtig Sag. 3 Dag er Naadens Tid, nu heder det i Dag“. Kjendteegnene paa den sande Tro er Kængsel efter Guds Naade. Had til Synden og Kjærlighed til Gud og Næsten, hvor disse Kjendtegn mangler, der er Vantro. Findes du blandt de vantro, da betænk Følgerne og vend om, før det bliver for sildt. Gud skal Tro i de vantroes Hjertet, styrt de svages Tro, og ophold os alle i Troen indtil Enden. Amen.

(Overstrifterne for Udbetjningsdelingerne er tilføjet af os. Red.)

Bort Arbejdsfelt.

Santa Barbara.

Søndag den 10de Februar var en travet Dag. Gudsdytteste, Varnedans og Brudlop. John Kjelds og Gustav Jørgensens blev døbt og fik Navnet Claus Jørgens, et formstigt Navn i vor overfyldte Tid ogsaa hvad Navne paa Vden angaar. Gud give Forældrene Naade til at opdrage ham i Herrens Tugt og Formaning, at han maa blive i sin Daabøpagt.

Veder Kristian Sivertsen og Hognild Wilhelmine Vindbø, begge fra Kulehund, Norge, indtraadte i Egleklub. Føllet her i Santa Barbara holder ved den gode, gamle Skit, at

lade sig eglevie i Kirken, ja endog midt under den offentlige Gudsdytteste. Dette er glædeligt. Det kommer jo ellers mere og mere dertil i vore Dage, at Diablen skal finde Sted i en eller anden Krog eller Brag i al Gummeligbed, saa ingen skal vide om det uden nogle saa Venner og paardrenede, ret som var det en Stam at indtræde i Egleklub. Kirken, som var fuld af Folt, var af flere Venner prydet med alle Slags Blomster, Palmelæbe og Grønt, som kun Californias sydlige, milde Klimat kan opvise midtvinter. I det var der en Overfyldthed af deilige Hoser af forskellige Farver, som dullede en smilde overalt. Mr. Sivertsen er „Tract“ Formand — har stadig et halvt hundrede Arbejdere under sig — paa Southern Pacific Railroads Coast Line, en god, lænende, men ogsaa ansvarshavende Stilling. Omkring 60 a 70 Mennesker tilbragte Eftermiddagen sammen med Brudefolkene i E. Langloes hyggelige Hjem. Gud give det unge Par et langt, lykkeligt og af ham velsignet eglestabeligt Liv! Det vil Gud visse lig gjøre, naar de lever til Liv efter Tekstens Ord — Gal. 3, 17. „At, hvad I gjør i Ord eller Gjerning, det gjøres alt i den Herre Jesu Kristi Navn, iaktende Gud og Faderen for medelst ham.“

Mr. Madsen med Familie fra Hayward, Cal., har nylig bosat sig her i Santa Barbara. Mr. Madsen vil med det første købe sig eget Hjem her. Han med Familie ønskes hjertelig velkommen blandt os.

I forrige Uge havde vi Besøg af Mr. E. D. Eggen og Hustru. De opholder sig for tiden i St. Ana, Cal. De er ellers fra Syd Dakota, Pastor Orvels Kald. Det er de en Farm. De var her i Santa Barbara for at se sig om efter et Hjem, da de ikke trivedes rigtig i St Ana, fordi der ikke er lutherisk Menighed og Prest.

Det er glædeligt at træffe den Slago kristne, som, naar de hører vester, ikke trives uden de hjerter sig kirkeligt Hjem i vor lutheriske Kirke. Dette berste Sandheden af Herrens Ord, at hans Ord ikke kommer tom tilbage. Sid alle Indvandrere fra vore østlige Menigheder var af denne agte Slag! Vi haaber, at Mr. Eggen med Familie kommer og sætter sig ned blandt os.

For tiden har vi ogsaa den Glæde, at have blandt os vore flere, gamle Venner, Mr. Henderson med Hustru og deres 3 yngste Børn fra Lake Mills, Iowa. De har i sin Tid bevist os megen Gæstfrihed. Det er os kjært at kunne gaa dem lidt tilhaande ved deres Ophold i Santa Barbara. De er overmaade vel tilfreds med deres Vestsjireise. I år kan de ikke nok som beundre det jevne, milde Klima med al dets Solskin her i Santa Barbara, paa samme Tid, som det berettes dem fra Iowa om Sne og Kulde. Det er nok ikke aldeles frit for, at de bliver lyst til at nedhente sig og tilbringe Resten af sine Dage paa Stillehavskysten. Bliver Santa Barbara Stedet skal de nok være hjertelig velkommen. Lad det i forbigaaende være sagt, at der er mange baade ældre og halvgamle udsidte Folt med tilstrækkelige Midler, for hvem Districterne i Østaterne er næsten uudholdelige — det vidner alle de Brev man faar fra de Ranter noksom om, — som virkelig burde tilbringe sin Alverdom i mere behagelige klimatiske Forholde med meget Solskin og mildt Veir. Men de faar sig ikke til. Ole skriver de til Presierne om Oplysninger herude fra. Men derved bliver det. Men at strive junderligt herom, er en liden Sag og gaar næsten ikke an; thi skildrer man Forholdene som de virkelig er, bliver det som oftest forstaaet derhen, at enten er man i Vedtog med Landagenter og Real Estatemand Ithelsetaget, eller ogsaa er det bare for at jaa Folt til Menige heberne. Af enkelte misforstaaede bliver man ogsaa misfjendt derhen, at man ikke i sine Oplysninger sagde Sandheden helt ud, fordi vedkommende ikke kan se Forholdene med det samme de kommer, paa samme Naade, som senere hen. Men trods dette er dog baade Presten og andre villige til at give alle de Oplysninger, som med Næmhelighed kan forlanges og gives, vort Menighedsfolk til Vejledning, naar de tænker paa at gaa til Vestkysten. Men kom og se! J, som har Naad dertil; det er den bedste Væremester. Der er mange brave og sunde Folt her ogsaa. Og vi har det samme Guds Ord ogsaa.

Paa et Besøg i Los Angeles traf jeg og min Hustru vore gamle Bekendte, Fred Andersen og Hustru og hendes Søster, Miss Mary Sullivan fra Bode, Iowa. Det var rent overraskende af

traffe dem saa langt vest og syd i Californien. Vi traaf dem flere Gange og talte adskilligt med dem. Det var nok ikke fult for, at California havde imponeret Andersen en Del og de andre ogsaa. Vi ventte dem hid til Santa Barbara om kort Tid. Vi skal da tage dem omkring og vise dem alle Santa Barbaras og Omegns Seværdigheder.

Fra Nordford.

Ligesom vi i Slutningen af det gamle Aar maatte følge en af vore unge til Graven, saaledes har vi nu ogsaa i Begyndelsen af dette nye Aar maattet se en af Menighedens unge Piger kaldes bort i en Alder af kun lidt over 16 Aar. Det er Mr. og Mrs. O. Larsen, i mange Aar Medlem af vor Menighed her, som har haft den tunge Sorg at miste sin eneste Datter, Olga. For omkring 1½ Aar siden blev hun konfirmeret og viste sig under Konfirmationsforberedelsen som en meget lærenem og flink Konfirmand tiltrøstet for sin unge Alder. I for Vinter blev hun haardt syg; men kom sig igjen. Siden syntes hun at være den friske, indtil hun blev tog af Hjernebetændelse etpar Uger før sin Tid. Et meget flink Eksempel efterlader Olga for alle lidt ældre Søsken derved, at hun for en Tid siden tog sig af sine smaa Søsken og lærte dem at læse norsk. I de Stunder hun var ved Bevidsthed under Sygdommen, breiede hendes Tapler sig om de aandelige Ting. Hun vilde gjerne gaa hjem til sin Fæder for altid at kunne være hos ham. Vi har det faste Haab, at hendes Barnetro blev bevaret hos hende til det sidste.

Undertegnede talte i Guds Ord over Ps. 27, 10 og i Kirken paa norsk over Ps. 40, 6-8 og paa engelsk over Heb. 2, 18.

Gud trøste og styrke dem, som søger over hendes lidlige Vortgang. Maa alle hendes Vende blive til Beskyttelse for os alle.

Vor Menighed her i Nordford havde sin Haaromade den 8de Januar. Det var det bedste og det vigtigste Møde vi har haft under min Vejning af Menigheden. Det blev oplyst at vor Skuld nu var helt betalt, og vi kunde derfor brænde alle „Notes“. Desuden havde begge de Kvindeforeninger, som hører Menig-

heden til et pent Overflod i sine Raadser. Det blev da besluttet, at vi skulde sige at saa baade Kirken og Prestegaarden i fuld Stand dette Aar. En Komite paa fem blev nedsat for at ordne med den Sag. To Subskriptionslister blev sat igang, en for Julefesten af Vognningerne og en, som skulde cirkulere blandt Ungdommen for Orgel. Vi haaber at det vil gaa godt med begge Julefester.

Den bedste Beslutning var dog den, som vedtoges om, at Menigheden skulde ansøge om Opbyggelse i Synodalen. Det er ofte, at de Prestier, som ikke har Stemmeret ved Synodembæderne, — fordi de Menigheder, som de betjener ikke indberet Synoden — i vigtige Stemmeforholdinger finder, at baade de og Menighederne, som de betjener, ikke kan ude Kirken den Tjeneste, som de ellers kunde. Dette bliver det da raadet Bod paa.

En meget heldig og vigtig Beslutning blev ogsaa fattet af vor Kvindeforening her under deres sidste Haaromade. Det er ikke saa liden Gode for, at Kvindeforeningernes Møder skal gaa mere op i Selstabelighed end ildeligt, og at det saaledes vil blive gjort mindre for de vigtige Gjerningsmaal som Kvindeforeningerne har. Vor Kvindeforening beslutet derfor at møde hver Torsdag Eftermiddag i Prestegaarden, og de, som ikke kunde møde der, skulde gaa til side saa megen Tid i Hjemmet til Arbejde for Kvindeforeningen. Ingen Beværetning skulde foretages ved disse Møder. Foruden disse Arbeidsområder skulde man ogsaa have et Møde for Maaanedens af en mere selstabelig Art.

Gud give os da Raade til at blive tro i al vor Gjerning, saa skal hans Raadeløn viselig ikke udeblive.

J. Blakkau.

Sid Olga Larsens Begravelse den 13de Februar '07.

De Blomster paa Engen henvælger, Naar den haver blomstret sin Tid, Og Herren ved Tøden hjemkalder Del ofte i Livsbaarens Præyd Den Gælle, som pryded vort Hjerte. Og Fryden forvandler til Smerte I Skilsmidens sorgtunge Stund.

Dog atter, naar Vinteren svinder, Og Vaarsolen lyser om Land, De deiligste Blomster vi finder At staa i fornyelsens Stand Saa haaber vi fast ved Guds Raade,

Naar Herren vor Livsgang faar taade, Et Svigheds Baarliv at se.

Tid op mod de evige Døie, Hvor Sol aldrig mere gaar ned, Vled Længsel vi vender vort Liv, Fordi vi som Troende ved, At det skal vi møde de kjære, Som her vi til Graven maa bære — For aldrig at Mises igjen.

Der Gud vil afdrøe hver Taare, Som Sorgen aftrycker os her, Og intet skal trænge og faare Vort Hjerte i Svighed mer; Men Jesus al Saligheds Råde, Vled Dømmens Skæde skal falde Og møtte sin hjemkomne Brud.

Veidst du da, Moder og Moder, Og Søsken store og smaa, De evige, himmelske Gøder, Som Gud eders Olga lod staa, Da hun fik i Troen henføde Og nu med de Fæstte kan love Sin Gud i de Saliges Ho.

Saa lad os da vaage og bede Og stride den Stund, vi er her, At vi til hver Tid findes rede At følge, naar Anstriget ser. Her Stunden, vi ventte, er liden, Men Glæden og Hvilen fra Striden Hos Herren ej Ende skal staa.

J. Blakkau.

Kreddomåde i Silverton, Oregon og Portland Kredd

indtøede i Silverton, Past. N. O. Whites Raad, fra 29-31 Jan. 1907. Tilhøde var Pastorene: N. O. White, Theo. P. Niese, G. J. Breivik, O. Hagoes, Formand L. E. Højs og Hef. O. O. Berg fra Portland.

Mødet aabnedes med Prædiken af Past. Niese. Formand Højs forrettede ved Aftengangen. Efter Prædiken opløste Past. White, at hans Hustru Moder, Mrs. Meyer, døde den foregående Mandag Aften, og at det blev Begravelse den følgende Dag.

Tirsdag Eftermiddag kl. 2 midt man for at samtale over Themoet: „Er der noget Mellemled mellem den levende Tro og Vantro?“ over hvilket Emne et greit og vel udarbejdet Reskrat blev oplæst af Past. Breivik fra Chinook, Wash.

Referenten forklarede først hvad den jaude levende Tro er, dernæst hvad Vantroen er. Saa blev Spørgsmaal om det er noget „Mellemled“ mellem disse to, Vaade Referenten og

de, som tog Del i Diskussionen, fremholdt, at Skriften og Velstandelsen ikke kendte noget Mellemled mellem Tro og Vantro. Enten er man en troende, et Guds Barn, Jesu Kristi Ven, under Guds Raade og Barmhertighed i Jesus Kristus, eller ogsaa er man en vantro, Guds Fiende, en Fiende af Fæstteren Jesus Kristus, og uden Samfund med Gud: „Ovo som ikke er med mig er imod mig, hvo som ikke samler med mig, han adspredes“, siger Fæstteren.

Onsdag var det intet Møde paa Grund af Mrs. Meyers Begravelse. Man samledes i Søndehuset kl. 10, hvor Past. White talte nogle Ord til Afsted og talte den kjære vortfarne for hendes Gødhed og paamindede de søgende om ved Guds Raade at efterligne hendes Tro.

Man sluttede sin Lige til Kirken, hvor ret mange havde indfundet sig, trods det sterke Vægnveir, for at sige et sidste Farvel. Past. Højs talte fra Prædikestolen over 2 Tim. 4, 7, 8: Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet, bevaret Troen osv. For Prædiken oplæstes det medfølgende korte Leveord over den salige afdøde.

L e v e r e d e b.

Karen Meyer, født Boulsen, født 21de Oktober 1840 i Vallum, Sogn, Slesvig, Danmark. Hun redd i Hjemmet en god kristelig Undervisning og blev konfirmeret af Past. Grønning.

I 1875 indgik hun i Egtelab med Andreas Christian Meyer. Dette Egtelab velsignedes med 2 Børn, Bodil Marie, som et gift med Past. White, og August D. Meyer, som ogsaa et gift og bor her ved Silverton. Hun har altid været en stille og alvorlig kristen, en trofast Husfru og kjærlig Moder. Guds Ord var hendes dyrebare end alle. Hun erkjendte sig at være en arm Synder, som intet havde at rose sig af og derfor sagde hun ogsaa ofte under sin sidste lange Sygdom: „Kristi Blod og Mefærdighed er alt hvad jeg vil smykke med, dermed jeg kan for Gud bestaa, naar jeg i Himlen skal indgaa“. Hun blev stille og rolig i Troen paa sin Fæder kl. 8 Mandag Aften den 28de Januar 1907, 66 Aar og 3 Maanedes gammel. Hendes Mand, som er 2 Aar ældre, begravet Taber af en uo-last Livsledagerinde, og hendes 2 Børn vil i Samlingen bevare en kjær Moder, som længe de lever. Gud

give dem Naade til at efterleve hendes Eksempel.

Det blev ogsaa oplyst, at den afdøde indførendig havde bedet om, at man ikke skulde udtale nogen Ros ved hendes Begravelse. Dette blev efterkommet. Kun maa det bemærkes, at til Herrens Navns Ære og Pris kunne det siges om denne Hæderfulde, at hun havde sin Frelser ret indeligt kjært og at hun formaaede sine Hæere til at holde fast ved Frelseren.

Den trosfaste Gud give os alle Naade og Straff til at kjæmpe og stride, at ogsaa vi, naar den sidste Time kommer med Apostelen kan sige: Jeg har stridt den gode Strid, faldkommet Løbet, bevaret Troen! Amen!

Torsdag Form. Kl. 10 samledes man atter til Møde i Kirken, hvor Past. Breivik holdt Andagt. Forsamlingen besluttede at gaa over til det næste Thema: „Det tredje Bud“, eller den rette Helligeholdelse af Hvilledagen.

Past. Nefte opläste et vel udarbejdet Mejerat, hvorefter følgende Punkter fremkom: 1) Guds Ord holdes høit og i Ære; 2) Prædikeembedets Cyrenæiske; 3) At man ikke fordommer den offentlige Gudstjeneste, men tager aktiv Del i den; 4) At man bruger Ordet sinigen hver Dag; 5) Ved saaledes at holde det 3die Bud, vil man klinge sig op et Forraad af himmelske Gæster til Herud for de onde Dage, og derved forbedret og fremmer man Indgangen til den evige Sabbat i Himmelen.

I Mejeratet, saavel som i Diskussionsønnen, som fulgte paa Oplæsningen, blev det klart fremst, at de kristne i det nye Testaments Tid er befriede fra det ceremonielle ved Budene og Forordningerne, som Herren gav til Israels Børn i det gamle Testamente, at dette ogsaa gjælder i det 3die Bud; men at det moraliske i alle Bud altid staar ved Magt, og at det moraliske i det 3die Bud „at holde Guds Ord høit og i Ære“ fremdeles gjælder alle Menneſter.

Det blev paapeget, at vi i det nye Testamente ikke er frie til at foragte den Dag, som er traadt istedenfor den gammeltestamentlige Sabbat, eller bruge denne Dag, Søndagen, til uforudbestemt Arbejde eller Sjælemaal, hvorved man afskedkommer Forargelse blandt sine Naboer og Medlemmer og gaaer glip af Næledningen til at høre Guds Ord.

Torsdag Eftermiddag forfattedes Diskussionen fra Formiddagsmødet. Paa Grundlag af Kol. 2, 16, 17, lagde Formand Jøse Forsamlingen alvorlig paa Hjerte, at den kristne Menighed er Verdens Kys og Jordens Salt, og at de kristne skal stadig vogte sig for at være ander til Forargelse, det være sig Guds Menighed eller udenforstaaende Jøder eller Hedninger.

Taleren fremholdt, at vi her i dette Spørgsmaal er inde paa den kristelige Friheds Guemmer; at hvad en kristen gjør eller kan gjøre paa et Sted uden Synd, eller uden at vække Forargelse, det kan han eller andre ikke gjøre paa et andet Sted uden at vække Forargelse; at en Ting, som ifølge den kristelige Frihed er mig tilladt, det skal jeg af Hjerlighed til min Næste haade i og udenfor Menigheden indlade at gjøre, naar det vil vække Anstid eller Forargelse.

Forskjellige Spørgsmaal angaaende hvad der kan være tilladt eller ikke tilladt paa Søndagen blev fremst.

Man tog som specielt Eksempel, om det var Synd, eller om det var ret at indhøste paa Søndagen den Humle (Hops), som Gud har givet Folket. Andre specielle Ting blev ogsaa nævnt.

Som Svær blev der da sagt: „Søger I Guds Rige og hans Kærlighed, saa skal alle disse Ting tillægges eder“, at vi har sat Søndagen til side for at komme sammen i Guds Hus, for at høre og betragte Guds Ord. Dette kan ikke gjøres, naar man ogsaa paa denne Dag skal udføre legentligt Arbejde. Vi skal heller ikke mene, at det er en Undskyldning for at udføre hverdagsarbejde paa Søndagen, om saa skulde være, at der ikke er offentlig Gudstjeneste i Kirken. I dette Tilfælde er det den kristnes Diet og Pligt at forsamle Huset Folk og holde sin Gudstjeneste hjemme og saaledes tage vare paa Dagen til Herrens Navns Ære.

Det blev ogsaa fremhævet, at man ikke maatte gjøre Gudstjenesten til en Ansigtsagen. Derfor det ikke idag var Gudstjeneste, saa kunde jeg udføre dette eller hint Arbejde. Den som ønsker saaledes, vanhelliger Dagen og forarger sig i sit Hjerte over, at Gud har givet os sit Ord til vor Helliggjærelses Befordring.

Det blev lagt os alvorligt paa Hjerte, at Herren stiller de samme Krav og Forordninger til alle Menne-

ſter. Han træver, at vi alle skal vandre ærlig og oprigtig, at vi alle skal kjene ham i Tanker, Ord og Gjerninger. Det blev ogsaa nævnt, at de samme Krav, som Menigheden og Menighedens Lemmer stiller til sin Prest, de samme Krav stiller de sig selv at varetage. F. Eks.: Menighedens Lemmer vilde, og det med rette klæbde sin Prest for at besøge, og gaa ud og ind paa Saloonerne og være stude der; at det er billigt, at Menighedens Lemmer ogsaa selv affaar fra saadan Præstis.

Menighedens Lemmer vilde saaledes ogsaa sikker forargte sig over, om de Søndags Morgener sit se sin Prest ude i fuldt Arbejde, det være at høste Humle eller at arbejde Jorden; men forarger man sig over dette, saa skulde man igjen erindre, at de selv ikke kan gjøre de samme Ting uden at vække Forargelse.

At man søger Undskyldning for at arbejde paa Søndagen viser, at man ikke har fuld Tillid til Herren.

Det blev ogsaa nævnt, at dette Spørgsmaal var af stor Vigtighed for Menigheden paa Stedet, fordi det yndes som om man ansaa det for mere nødvendigt i Indskrivningstiden at benytte Søndagen til hjemligt Arbejde, f. Eks., i Humlehaverne, end at være tilstede ved Gudstjenesten.

Der blev da sagt, at paa andre Steder søger man andre Undskyldninger. I Høvedstiftelserne er det Høvedsten og Træstningen, som bliver saa aldeles nødvendig paa Hvilledagen. I Byerne er det af Slags Udflugter, Visiture paa Land og Vand; som gjøres til Undskyldning, ja til Nødvendighed, forat fordomme Herrens Gjerning paa Hjertene. De kristne maa derfor allesteds, haade paa Landet og i Byerne tage Afstand fra alt, som vanhelliger Hvilledagen, at man kan være uden Forargelse haade blandt troende og vantro.

Paa Annodning opläste Medlemmer af den Forneede Kirkes Nigh, at man hos dem havde behandlet det samme Spørgsmaal og kommet til det samme Resultat at det er Synd at benytte Søndagen til Arbejdsdag. Vedkommende fortalte da ogsaa, at et par Naboer, som var Jænter, havde sagt, at det betalte sig ikke at arbejde paa Søndag, da Folk ikke kunde udholde at arbejde uden Hvile. Vedkommende Jænter havde gjort den Erklæring, at de, som hullede Søndag kunde gjøre sit Arbejde saa meget

bedre Mandag og Tirsdag, at de endog havde mere Udbytte Onsdag end de som arbejdede Søndag og Mandag uden Hvile.

Det blev ogsaa oplyst, at det forholdt sig ndiagtlig paa samme Maade med Trædyrene. Et Heste, som hulle, eller saar hulle Søndag, udfører mere Arbejde, end de man driver alle Dage i Træk.

Hvor herlig er det da ikke at Herren har nedlagt selve Hvilledagens Lov i Naturen, for at hans Børn kunne vide, at det er til alles bedste saavel som til Herrens Navns Ære og Forherligelse, at vi helligholder Hvilledagen.

En Mand, som nylig er kommet fra en af vore Menigheder i Osten, fortalte, at han i de tredivte Aar, han havde boet paa det Sted vistnok kunne tælle de Folk paa sine Fingre, som i den Tid havde benyttet Søndagen til Arbejdsdag. Og de havde alle saaret gjort sit Arbejde ligesaa vel som andre, der misbrugte Hvilledagen. De havde saaret sit Hus i Hus, indkjøbt sin Hvede og saaret travlet sin Avling i betimelig Tid. Lad os alle takke Herren vor Gud for Hvilledagen og bede om Naade til at benytte den paa den rette Maade. Gud til Ære, os selv og vor Næste til Glæde og Gavn for Tid og Evighed! Sel.

Pastor Golden's Rald.

Søndag den 24de Feb.: Yamout, Wash., Gudstjeneste i Skolehuset ved Henry Andersen Kl. 11 paa engelsk, Kl. 7 paa norsk.

Tredag og Førdag forud Skole med Børnene.

Tredag Aften forud Foredrag til Indtægt for engelske Salmesbøger.

Alle Standinaver paa de overførte samtale Steder bedes venligt om at afgive Bidde og lade sine Lemmer saa vide Vedtægtsjærelsen.

Selige er de, som hører Guds Ord og bevare det.

O. M. Golden.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjøber hos Smith Henriksen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Norsk taler. Navn „Herald“.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
 PHONES - Office Main 186
 Residence - Red 2081
 Main 2812
 Undertaking Parlor and Chapel, Maple Block, 1065 Elk St. Bellingham, Wn.

Skandinavisk :: Boghandel.

Stort Udvalg af skandinaviske Bøger og Prospekt Kort.

2008 Hewitt Ave., Everett, Wash.

Parlandnyheder.

— Møderne Skattebøl har flyttet tilbage til Parland, da Post. Skattebøl har solgt sit Hjem i Kern Hill. Velkommen tilbage!

— Mr. og Mrs. O. Holvorsten fra Richfield, Minn., var i Parland forrige Uge og besøgte gamle bekendte, nemlig Mrs. S. Johnson og Lunde.

— P. L. A. Bibliotek har modtaget af Prof. J. M. Clary to Kopier af "Our Nation's History and Song, with the Campaign Songs our Fathers Sang from Washington to Cleveland", samlede og udgivne af ham selv. Mange Tak!

— Forrige Uge seiede Mr. og Mrs. Gilbertsen sit Guldbryllup. For Festmaaltidet talte Mr. Elias Mølle og Post. O. Skattebøl, efter Pastorernes Kaviert og Koberg.

En Del af Gæsterne havde ogsaa bengt med sig en paffet Gave.

Sud give dem endnu mange lykkelige Nat at leve sammen!

— Mrs. L. A. Mint, som før har givet et kort Kursus her ved Skolen, har efter dannet en Klasse paa over 30 Medlemmer. Kurset gennemgaaes paa 8 Timer, og det er selvfølgelig, at det blot bliver Grundprinciperne, som hun kan undervise i. Men til at give en klar Udredning af Perspektiv i Tegning er hun en Meister, og dette er det eneste hun egentlig ogsaa vil faa naglet fast. Det er den Del af Tegnekunsten, som er mest misforstaaet.

Til Klassifikationen.

Ved Post. W. H. Christensen fra Ballard Smaapige forening, \$7.50.

Til Bruchhjemmet i Parland.

Ved Pastor Niese fra Kvindeforeningen i Astoria, \$10; Samlet ved Mrs. J. Pedersen og Mrs. J. Christensen, Tacoma; Bethany Church, \$3.50; People Store, \$2; Mrs. B. M. Sather, Ole Kvarvif, Mrs. Ed. Berg, Mrs. Peterson, Mrs. Christi-

anson, Mrs. D. G. Carlson, J. W. Fredboe, Mrs. S. Viaberg, Mrs. Louis Langlev, John Blaauw, Trommalds Pharmacy ved L. Larson, Mrs. C. G. Olson, D. H. Rhodes, H. Bertelsen, J. Lundberg, Mrs. L. Carlson, Fredlund & Co., Dr. J. N. Brown, Clark, P. Robinson, J. Olsson, Mrs. Dale, S. O. Dagen, Mrs. Bekstrom, hver \$1; Carl Kvarvif, Mrs. Rasmussen, Mrs. Johnson, H. Anderson, Mrs. J. Pettersen, Mrs. P. Jørgensen, Mrs. S. Dahl, B. Anderson, Mrs. S. Johnson, Mrs. J. J. Johnson, Sophie Boman, Harold Hogan; Mrs. G. H. Lundquist, Mrs. H. Johnson, Mrs. Ed. Jann, Mrs. Ethen Olson John Erickson, O. W., Mrs. Balke, Mrs. Westlund, hver 50 Cents; Mrs. A. Boman, Mrs. G. Beag, Mrs. Perry, hver 25 Cents; Mrs. Dagan, 10 Cents; Fjshet the Shoeman, et par Klo; Mrs. J. Christanson og Mrs. Berg, en del Klæder; Mrs. Pastor D. H. Stub, Seattle, 7 Rander Vaks; L. Jørgensen, Dalia, en Barnevogn; H. Pedersen, Vålbur, \$23.10; fra A. O. Niese, Cal., \$3.25.

Herren velgaae Giverne og Gaverne. Mrs. L. Larzen, Kasi.

Tilfølg.

Bøger (mest teologiske), et nøsten nyt Plans, Indbo af alle Slag o. s. v.

O. Skattebøl,
Kern Hill, Wa.

Office Phone Red 730
Residence Phone Red 8081
F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
1535 COMMERCIAL ST.
COR. JEFFERSON AVE
TACOMA - WASH.

HOTEL GORDON

THOS. L. HOLMES, Proprietor.
New Management. Rates Reasonable.
Rooms by the Day, Week or Month.
Breakfast. Phone Red 9752
1305 1/2 Pac. Ave., Tacoma, Wash.

S. LARSEN. E. EILERTSEN.
Trommalds Pharmacy
(Norsk Apotek.)
1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
Tel.: Main 994

**Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

Winter term begins Jan. 2nd, 1907.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2) THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3) THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4) THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5) THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitman's), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6) THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:
N. J. HONG, Principal
Parland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,
1312-1314 Commercial Str. Opp Post Office.
Vi har det fjerste Lager Luedgerood i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udbytte Deres Hjem ved at gjøre jamaa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Siv os Anledning til at give Dem vore Priser naar De skal udbytte Deres Hjem.....